

Batlle; D. Miquel Griera; D. Cecili Domenech; D. Jacinto Hombravella; D. Pantaleó Español; Dª Maria Castany; D. Narcís Gorch; D. Jaume Isern; D. Joan Bateyota; D. Esteve Roca i família; D. Vicens Sigols Bertran; D. Joan Basco i Sra. i filla; Don Romá Casamitjana; D. Aveni Soler Rovira; D. Martí Torrent.

A tots desitjant-los agradable estada.

X.

Noves

Nostre Magnífic Ajuntament ha adquirit un bonic carret bota automàtica, de modern sistema com els adoptats a Barcelona, per a regar durant l'estiu nostres carrers i passeigs.

Ha sigut de molt bon veure que l'actual Fira de Mostres de Sant Sebastià hagienviat a Catalunya els seus artístics i vistosos cartells de propaganda redactats en català.

Agrahidíssims. Tal com ens agrada respectar la llengua dels

altres, ens plau ens honorin la nostra.

El dia de Sant Pere es celebrà un partit de futbol entre dues seleccions del nostre club formades de la següent manera: El primer equip, pro amb la devantera del segon contra el segon equip amb la devantera del primer.

El resultat d'aquest partit fou un empat a quatre gols.

Ens arriba la notícia de que pròximament el *Diario de Barcelona* adoptarà la llengua catalana per a la seva publicació a quina trascendental reforma seguiran *El Dia Gráfico*, *El Diluvio*, i segurament altres.

Molt ens complaurà tant llògica implantació. Anys ha que venim senyalant el contrasentit de no fer-ho aixís. Això i la falsa rotulació dels establiments de comerç han sigut el motiu més entrebancador per a el reconeixement de nostra personalitat catalana.

Llirioia s'adhereix amb entusiasme al homenatge que tot Catalunya está fent al excels patrici mossèn Baldiri Reixach, gran pedagog català que'n 1749 publicà la notable obra *Instruccions per a l'ensenyança de minyons*, i de la que se'n publicaren diferents edicions.

La generació actual compleix un deure homenatjant-lo i seguint les seves savies instruccions, ja que el decaïment de la rassa que'l succehí per el jorn d'esclavitut imposada, arribà a oblidar-les.

Se té el projecte de celebrar la inauguració Oficial del nostre Camp de Futbol el dia 25 d'aquest mes diada de Sant Jaume.

Es trova ja entre nosaltres nostre distingit amic D. Albert Bastardas, que junt amb la seva apreciable família, han començat la estada estiuenca a nostra vila.

Sortiren plegats, i mentres, de l'era estant, li mostraven la gran Masia, li entraren desitjos de acompanyar a les noies ben enllà del camí ombrejat de coputs arbres, i per això portà la conversa fins a fer-se convidar; i ho logrà, acceptant amb estudiada excusa que vencé prou desseguida la bonica Agnès.

Ben aprop de mig-dia en Rodergas retornà al Establiment. El camí li fou d'alló més agradós.

Rès ho prova tant com l'endrega que posà en la primera plana d'un volum de «Coralines».

«A la bona Agnès, fresca flor dels paratges regalats de Serradeures, en record de la primera conversa.—L'Autor».

Tarda enllà li feu dur per un sagal que li proporcionà el bo den Pau.

En lo restant del dia no's mogué de sa cambra, omplint un full, el més senyalat de son «Dietari». I fins enfilà uns versos imitant la cançó popular esgranada per la minyona del hostel vell del Molí, i que'l vespre els hi feu saltar el director d'una important revista catalana, qui des del moment de sa arribada al *Hotel* no'l deixava de petja.

Enamorat com el qui més de la poesia popular, fou per ell un bany en aigua de roses la melangia esgranada per la noia en aquell ambient tan apropiat. Sentí una suau esgarrifança que'l resseguí de cap a peus, i, com enhartat, no sabia mourers del seti, esperant que seguís el cant; més, l'arribada de dues minyones interrompé l'aire. Aleshores entrà sentint-se inundat de l'onada de joventut i vida sana que llençava aquell pomell de bosquetanes flors.

—¡Bon dia i bona hora!

—¡Molt bon dia tingui!

—Poc podia pensar-me gosar de tan belles vistes, de bon matí!

—Què diu, ara? Me sembla que d'allà ont vé en d'ú més bon record. Si no m'enganyo vostè pren l'aigua al Establiment. Allà plà'n deu veurer i flairar de flors!

—Aquelles no tenen, de bon troç, la flaira de les que sobto aquí.

—Es favor que'ns fa—respongué la que, per son vestir i tirat semblava ser de casa principal.—Altrament, de bon matí fan de bon rèbrer els saludos falaguers.